

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2021, č. j. MV-61153-18/KM-2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. 10. 2021, č. j. MV-61153-18/KM-2020, a rozhodnutí Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 23. 8. 2021, č. j. NCOZ-3463-34/ČJ-2020-4100PI, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou zástupce žalobce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 23. 8. 2021, č. j. NCOZ-3463-34/ČJ-2020-4100PI. Prvostupňovým rozhodnutím byla částečně odmítnuta žádost žalobce o informaci ze dne 6. 3. 2020, a to v části, kterou žádal o soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch ke spisu č. j. NCOZ-6099/TČ-2016-411400-O vedených podle § 12 odst. 2 nebo 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby. V případě neposkytnutí kopie dokumentu žádal žalobce o sdělení, zda povinný subjekt v uvedené věci soupis vede a od kterého dne. Povinný subjekt své rozhodnutí opřel o § 11 odst. 1 písm. a), § 11 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“).
2. Žalobce v žalobě uvedl, že dne 7. 9. 2021 nahlédl do kompletního správního spisu vedeného k žádosti o informace. Ze spisu je zřejmé, že se žádná úřední osoba s požadovanou informací neseznámila, neboť o tom neexistuje žádný záznam nebo protokol. Rozhodnutí správních orgánů jsou tudíž nepodložená, jelikož nebyl zjištěn skutečný stav věci.
3. Žalovaný se s touto odvolací námitkou vypořádal tak, že požadovaná informace vznikla činností povinného subjektu, pročez mu je její obsah znám. Dodal, že se v souvislosti s předchozí odvolatelovou žádostí totožného obsahu ze dne 3. 6. 2019 s požadovanou informací seznámil, což je zřejmé ze spisu č. j. MV-104669/KM-2019. Žalobce oponoval, že požadovaná informace nemusí být známa každé úřední osobě povinného subjektu. Bez seznámení se s požadovanou informací přitom nelze řádně rozhodnout o jejím ne/poskytnutí. Žalobce navrhl, aby si soud vyžádal spis č. j. MV-104669/KM-2019.
4. Dále žalobce namítl, že při nahlédnutí do správního spisu zjistil, že jsou v některých dokumentech části textu začerněny, aniž by ze spisu bylo zřejmé, proč povinný subjekt postupoval tímto způsobem. Bez znalosti začerněných částí textů však žalobce nemůže v plné míře uplatnit svoje procesní práva.
5. Žalovaný se s touto odvolací námitkou vypořádal tak, že z odvolací námítky není zřejmé, jakým způsobem by mělo dané začernění zkrátit žalobce na jeho právech. Začerněné dokumenty se vztahují k žalobcovu požadavku (bod 1 jeho žádosti) na poskytnutí dokumentů utajovaných dle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, tj. k jiné části žalobcovy žádosti, než o které bylo rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím. Nadto je zřejmé, že se jedná o údaje o doméně e-mailové adresy oprávněné úřední osoby a identitu a telefonické a e-mailové kontakty pracovníků Policie České republiky, Útvaru zvláštních činností služby kriminální policie a vyšetřování, na něž jeden z nich odkazoval ve svém vyjádření k bodu 1 žalobcovy žádosti, přičemž celý obsah jeho vyjádření byl žalobci v rámci nahlížení do spisu předložen.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Žalobce k tomu zopakoval, že nemůže tvrdit konkrétní újmu na svých právech, pokud nezná obsah začerněných částí. Žalovaný nadto nereagoval na tu část námitky, že začernování údajů nemá oporu v zákoně. Žalobce navrhl, aby si soud vyžádal správní spis bez začerněných částí.

6. Žalobce nesouhlasil s tím, že je požadovaná informace interní pomůckou ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ. Soupis vložených dokumentů nebo spisový arch jsou podle § 12 odst. 2 nebo 3 vyhlášky č. 259/2012 Sb. ze zákona nedílnou součástí každého spisu. Slouží totiž (správnímu orgánu i účastníkům) k orientaci ve spise, ke zjištění, jaké dokumenty spis tvoří, a ke kontrole, zda jsou do spisu zařazeny všechny dokumenty.
7. Žalovaný se dle žalobce vypořádal s touto námitkou nesrozumitelně. Na jedné straně připustil, že má žalobce pravdu v tom, že sběrný arch spisu slouží k orientaci v něm, na druhé straně argumentoval tím, že dle judikatury lze požadavek na poskytnutí sběrného archu trestního spisu považovat za žádost o nahlédnutí do spisu dle trestního řádu, čímž potvrdil, že jde o součást trestního spisu (viz body 12 až 14 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 10 As 361/2019-29).
8. Žalobce nesouhlasil ani s aplikovatelností § 11 odst. 4 InfZ. Povinnému subjektu je známo, že žalobce je v uvedené trestní věci obviněným a informace požaduje v zájmu toho, aby si zajistil právo na spravedlivý proces, které je chráněno právě zmíněným ustanovením. Seznam vložených dokumentů, popř. spisový arch vedené k jeho trestnímu spisu požaduje ke kontrole, zda před ním nejsou zatajovány dokumenty významné pro jeho obhajobu a zda budou státním zástupcem soudu předloženy kompletní spisy. Povinný subjekt poukázal na to, že obsah spisu, resp. trestního spisu na rozdíl od elektronického systému spisové služby (ETŘ, elektronické trestní řízení) neobsahuje všechny listiny opatřené či vytvořené v dané trestní věci, ale tvoří je listiny/věci způsobilé přispět k objasnění trestní věci. Dle žalobce tím připustil, že existují dvě verze trestního spisu, k čemuž nemá pravomoc. Úvaha o tom, co je způsobilé přispět k objasnění věci, přísluší pouze soudu.
9. Žalobce konečně nesouhlasil ani s využitelností § 11 odst. 6 InfZ. Soupis vložených dokumentů nebo spisový arch jsou ze zákona součástí trestního spisu, který bude čten při veřejném hlavním líčení, takže informace o postupech policejního orgánu, které jsou v něm údajně uvedeny, budou beztak veřejnosti zpřístupněny.
10. Povinný subjekt uvedl, že soupis vložených dokumentů je interní pomůckou a jako takový není a ani v průběhu dalšího trestního řízení nebude zpřístupněn osobám, proti nimž se řízení vede, ani jejich obhájcem. Tím dle žalobce implicitně potvrzuje, že soupis vložených dokumentů bude zatajen i před soudem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí rovněž uvedl, že požadovaná informace není součástí trestního spisu, a nebude tedy čtena při hlavním líčení.
11. Žalobce odkázal na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, dle něhož lze informace o probíhajícím trestním řízení a neveřejné informace částečně vyčíst i ze soupisu vložených dokumentů. Z uvedeného vyplývá, že se důvody pro neposkytnutí požadované informace vztahují pouze na její část. Povinný subjekt proto mohl poskytnout alespoň část požadované informace (viz § 12 InfZ) a neměl žádost odmítnout jako celek. Žalobce byl dne 6. 9. 2021 seznámen s omezenou verzí trestního spisu vyhotovenou povinným subjektem pro obhajobu a pro soud. Bylo mu zpřístupněno celkem 1477 dokumentů, které musejí být i v kompletní verzi trestního spisu vedené v ETŘ a musejí tedy tvořit i část položek v soupisu vložených dokumentů nebo spisovém archu. Žalovaný se s námitkou

Shodu s prvopisem potvrzuje

vypořádal na str. 11 napadeného rozhodnutí, leč žalobce pokládal odůvodnění za nekonkrétní a hypotetické. Žalobce dodal, že v předmětné trestní věci již došlo ke skončení vyšetřování, takže argumentace probíhajícími prověřování a pátráním neodpovídá aktuální fázi trestního řízení.

12. Závěrem žalobce upozornil na to, že ve věci již rozhodoval zdejší soud rozsudkem ze dne 26. 7. 2021, č. j. 18 A 36/2021-54, který zrušil rozhodnutí obou správních orgánů. Povinný subjekt citovaný rozsudek nerespektoval, vytýkané vady neodstranil (žalobce výslovně poukázal na bod 96 citovaného rozsudku) a vydal prakticky totožné rozhodnutí jako předchozí.

Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Konstatoval, že žalobní námitky jsou v podstatě totožné s odvolacími a odkázal na správní rozhodnutí a obsah spisu.
14. Co se týče námitky, že se úřední osoby neseznámily s požadovanou informací, žalovaný podotkl, že svůj závěr, že tato námitka nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí, resp. řízení, vztáhl k tvrzení žalobce, že se s požadovanou informací neseznámily oprávněné úřední osoby žalovaného. Jednání odvolacího orgánu při přezkoumávání prvostupňového rozhodnutí nemůže mít žádný vliv na správnost a zákonnost jím přezkoumávaného rozhodnutí. Pokud se týká povinného subjektu, je třeba zopakovat, že požadovaná informace mu z podstaty věci musí být známa z jeho činnosti.
15. Pokynem policejního prezidenta č. 32/2021, o zajišťování svobodného přístupu k informacím, je pak nastaven systém práce zajišťující řádné zjištění skutkového stavu pro posouzení žádostí podaných dle InfZ. Uvedený systém je dle žalovaného dostatečný pro to, aby byl povinným subjektem řádně zjištěn skutkový stav před případným vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a není třeba pro konkrétní případy činit další úkony. Žalovaný se připojil k žalobcovu návrhu, aby se soud seznámil také s případem vedeným žalovaným pod č. j. MV-104669/KM-2019.
16. Ohledně znečitelněných (začerněných) částí zopakoval, že se nevztahují k té části žádosti, která byla odmítnuta rozhodnutím povinného subjektu. Současně je z okolností zřejmé, co je obecně obsahem daného textu. Bylo tak možné vést v tomto směru konkurující argumentaci, např. v jaké situaci by skutečnost, že e-mail registrovaný ve spise byl zaslán z konkrétní domény, mohla mít dopad na subjektivní práva žalobce.
17. Dle žalovaného žalobce nesprávně chápe pojem spis, a s ním související soupis vložených dokumentů nebo spisový arch, jako materiály, které se vytváří pouze v bezprostřední souvislosti s jednáním orgánů veřejné moci navenek. Taková skutečnost však z právních předpisů, upravujících problematiku spisové služby, tj. zejména zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, a vyhlášky č. 259/2012 Sb. nevyplývá. Spisem je totiž třeba chápat všechny dokumenty, které se týkají stejné věci, a pro posouzení poskytování informací vztahujících se ke konkrétnímu spisu je tak třeba vždy zkoumat jejich skutečný obsah. Nelze však, jako v daném případě, vyloučit ani skutečnost, že evidenční pomůcky spisu (sběrný arch nebo soupis vložených dokumentů) budou obsahovat výlučně vnitřní informace povinného subjektu.
18. V souvislosti s trestním řízením shromažďuje policejní orgán řadu materiálů, včetně listin a věcných důkazů. Do trestního spisu se zařazují ty materiály, které jsou způsobilé přispět k prokázání viny nebo nevinu obviněného. Zbývající dokumenty se pak řadí do tzv.

Shodu s prvopisem potvrzuje

pomocných materiálů. Lze tak do určité míry souhlasit se žalobcem, že jsou v souvislosti s prověřováním skutku vytvářeny dva „trestní spisy“. Otázka posouzení, co má být součástí trestního spisu, pak není otázkou, kterou by příslušelo řešit správním orgánům, ale posuzují ji orgány činné v trestním řízení. V tomto směru lze poukázat i na rozhodnutí Ústavního soudu, např. nález sp. zn. II. ÚS 3173/16 nebo usnesení sp. zn. II. ÚS 2166/14 a sp. zn. III. ÚS 646/20.

19. Závěry žalobce, které ve vztahu ke sběrnému archu spisu dovozuje z rozsudku sp. zn. 10 As 361/2019, z uvedeného rozsudku nevyplývají. Nejvyšší správní soud v daném rozsudku konstatoval, že požadavek na poskytnutí přehledu dokumentů spisu je svým rozsahem podřaditelný pod institut nahlížení do spisu a vztahuje se na něj tedy zvláštní procesní úprava ve smyslu § 2 odst. 3 InfZ. Závěr, že by v rámci trestního řízení měly být všechny dokumenty získané v souvislosti s konkrétním prověřováním skutku součástí trestního spisu, a tedy i uvedeny v jeho přehledu dokumentů, z daného rozsudku nevyplývá. Takový závěr by nadto překračoval pravomoc, která je Nejvyššímu správnímu soudu svěřena.
20. Současně je třeba poukázat na poněkud odlišný skutkový stav mezi odkazovaným a projednávaným případem a to nejen stran požadovaných informací. Ke dni podání žádosti o informace v odkazovaném případě již byly všechny zjištěné důkazy v trestním řízení známy z řízení před soudem a byly tak nikoliv ve stádiu přípravného řízení, jako je tomu u žalobce. Nadto žádost v odkazovaném případě směřovala k trestnímu spisu, tak jak jej chápe žalovaný i orgány činné v trestním řízení, a nikoliv k tzv. pomocným materiálům. Žalovaný navrhl provést důkaz spisem Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 65 A 59/2018. Dodal, že pokud by byla požadovaná informace součástí trestního spisu, do kterého by bylo možné nahlížet dle § 65 trestního řádu, nemohla by být poskytnuta dle InfZ.
21. Zvláštní postavení žalobce v trestním řízení nelze, s ohledem na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2020, č. j. 6 As 63/2020, brát v řízení před správními orgány v potaz. Uvedené je pak i důvodem, proč nemohla být žalobci poskytnuta požadovaná informace ani zčásti, jak je uvedeno na straně 10 napadeného rozhodnutí.
22. Žalovaný potvrdil, že žalobce byl ve smyslu § 166 odst. 1 trestního řádu vyzván k prostudování spisů v souvislosti se skončením vyšetřování. Samotné přípravné trestní řízení však k datu vydání napadeného rozhodnutí nebylo skončeno. Navíc těžiště dokazování v trestním procesu leží až v řízení před soudem v hlavním líčení, přičemž v rámci např. výsledku svědků musí dle § 209 trestního řádu soud dbát, aby nevyslechnutý svědek nebyl přítomen výsledku dalších svědků.
23. Závěrem žalovaný dodal, že žalobce nepožadoval dle InfZ pouhý soupis dokumentů trestního spisu, ale všech materiálů týkajících trestního stíhání, tj. i materiálů pomocných a operativních.

Replika žalobce

24. V replice žalobce uvedl, že vyjádření žalovaného týkající se ne/seznámení úředních osob s požadovanou informací je zcela obecné a nevyvrací jeho námitku; proto navrhl výslech dotčených úředních osob. Ohledně začernování listin ve spisu zopakoval, že není dovoleno zákonem, protože je v rozporu se zásadou legality. Dodal, že správní soud musí rozhodovat na základě úplného spisu (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 4141/18). K tezi žalovaného, že nelze vyloučit skutečnost, že evidenční pomůcky spisu (sběrný arch nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje

soupis vložených dokumentů) budou obsahovat výlučně vnitřní informace povinného subjektu, žalobce podotkl, že by pak každému orgánu veřejné moci stačilo označit část spisu za interní pomůcku obsahující výlučně vnitřní informace povinného subjektu a tím znemožnit se s ní seznámit. Žalobce zopakoval, že soupis vložených dokumentů nebo sběrný arch jsou ze zákona součástí spisu, a navrhl, aby si soud požadovanou informaci vyžádal.

Posouzení žaloby soudem

25. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
26. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a s ní bezprostředně související námitkou nerespektování závazného právního názoru vysloveného ve zrušujícím rozsudku sp. zn. 18 A 36/2021, když důvodem pro zrušení předchozích rozhodnutí žalovaného a povinného subjektu byla právě jejich nepřezkoumatelnost. Soud podotýká, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2009, č. j. 4 Azs 72/2008-100, představuje nerespektování závazného právního názoru vysloveného ve zrušujícím rozsudku správního soudu závažné porušení procesních předpisů správním orgánem [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Soud je tedy při svém rozhodování procesně vázán zrušujícím rozsudkem.
27. Závazný právní názor vyjádřený ve zrušujícím rozsudku lze shrnout tak, že správní orgány odůvodnily svá rozhodnutí zcela obecně a nekonkrétně, přičemž s ohledem na rozsah zrušujícího rozsudku se soud pro stručnost omezí na odkazy na relevantní pasáže. Důvody odmítnutí poskytnutí požadované informace shrnul zrušující rozsudek v bodech 59 a 60, načež v bodech 62 a násl. podrobně vyložil, jakým způsobem mělo být rozhodnutí řádně odůvodněno ve vztahu k důvodům odmítnutí dle § 11 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 6 InfZ. V bodech 90 a násl. zrušující rozsudek uvádí důvody nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k důvodu odmítnutí dle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, byť připustil, že v ETŘ mohou být i informace naplňující podmínky tohoto ustanovení (bod 88 zrušujícího rozsudku). Zejména nebylo zdůvodněno, proč, připustíme-li, že žalobce nemá mít přístup k dokumentům v ETŘ, nelze žalobci poskytnout ani jejich soupis, resp. vůbec žádný údaj identifikující alespoň některý z těchto dokumentů.
28. Soud má za to, že správní orgány nerespektovaly zrušující rozsudek a jejich rozhodnutí jsou i nadále zatížena vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku odůvodnění. Obě rozhodnutí doznala určitých změn a doplnění argumentace, ovšem nikoli v žádoucí, konkrétní formě. Povinný subjekt ve svém rozhodnutí obšírně popisuje fungování a zabezpečení ETŘ a jeho zásadní význam pro práci Policie České republiky, včetně specifik přísnějšího zabezpečení přístupu u spisů povinného subjektu, ovšem převážná část nosných důvodů, resp. konkrétní pasáže odůvodnění, je až na určité formulační rozdíly shodná jako v předchozím rozhodnutí povinného subjektu. Povinný subjekt pak doplnil, že ETŘ a trestní spis obsahuje např. informace o využívání zajišťovacích institutů a operativně pátracích prostředků, protokoly o provedených úkonech, včetně výsledků svědků atd., přičemž ETŘ navíc obsahuje dokumenty, které vznikly v souvislosti s využíváním těchto institutů, typicky se jedná o koordinaci mezi různými složkami Policie České republiky. Z komunikace mezi nimi lze vyčíst, jakými metodami jsou jednotlivé činnosti prováděny,

Shodu s prvopisem potvrzuje

kteřé složky je zajišťují, případně s jakými osobami je spolupracováno. Již z pouhého soupisu vložených dokumentů obsahujícího doprovodné informace o datu vytvoření, odeslání a doručení písemností, informace k adresátům atd., lze dovodit sled činností a informace o operativní situaci, resp. obecně o metodických postupech Policie České republiky. Součástí soupisu vložených dokumentů také mohou být informace o písemnostech týkajících se jiné trestné činnosti, která byla zjištěna v souvislosti s dotčeným trestním řízením, přičemž vyzrazení těchto informací by mohlo vést k maření vyšetřování této jiné trestné činnosti. Žalovaný k tomu dodal, že se v ETŘ nachází také osobní údaje osob bez vazby na trestnou činnost.

29. Stran možnosti vydat požadovanou informaci alespoň částečně napadené rozhodnutí zopakovalo, že by již z druhového vymezení položek a jejich popisu byly zřejmé podrobnosti o metodických postupech Policie České republiky a že by to mohlo narušit vyšetřování jiné trestné činnosti. Žalovaný dodal, že trestná činnost měla být spáchána organizovanou zločineckou skupinou s mezinárodním přesahem.
30. Soud konstatuje, že ani toto doplnění odůvodnění nepostačuje k tomu, aby přezkoumatelně odůvodnilo, proč nelze žalobci poskytnout požadovanou informaci, nebo alespoň její část. Doplnění odůvodnění sice předestírá novou tezi, že i obsah soupisu vložených dokumentů (jejich popis a řazení) může narušovat činnost orgánů činných v trestním řízení, ovšem tyto závěry jsou opět zcela obecné a nevztahované konkrétně k požadované informaci, resp. k jejím částem. Správní orgány v zásadě jen konstatují, že požadovaná informace (její části) má určité typové vlastnosti vylučující možnost jejího poskytnutí. Nadto se správní orgány nezabývaly možností anonymizace údajů v rámci požadované informace (jména, data – např. jen uvedení roku apod.). Soud se přitom nedomnívá, že by pouhé řazení událostí v soupisu vložených dokumentů po náležité anonymizaci bylo s to rozkrýt a narušit činnost orgánů činných v trestním řízení. S ohledem na nepřezkoumatelnost správních rozhodnutí také soud nepovažoval za nutné vyžádat si od správních orgánů požadovanou informaci.
31. Soud podotýká, že zrušující rozsudek vypořádal některé dílčí námitky (argumentaci) žalobce, soud se jimi tedy znovu zabýval a stručně shrnuje jejich vypořádání. Pokud jde o otázku, zda mohlo jít o nahlížení do trestního spisu, zrušující rozsudek v bodu 26 konstatuje, že žalobce nežádal o nahlížení do trestního spisu (podrobně body 40 až 44 zrušujícího rozsudku), dále v bodech 37 a 38 vysvětluje, že dle InfZ lze požadovat informace i z té části spisového materiálu, která není součástí vlastního trestního spisu, a v bodu 39 uvádí příklady takových informací. Ohledně námitky „dvojího trestního spisu“ soud odkazuje na body 81 a 82 citovaného rozsudku, který tuto otázku označil za irelevantní pro projednávanou věc.
32. Soud se následně zabýval dalšími žalobními námitkami v té míře, v jaké jsou oddělitelné od výše shledaných vad správních rozhodnutí.
33. Pokud jde o žalobní námitku, že se žádná úřední osoba neseznámila s požadovanou informací, soud obecně souhlasí s tezí žalovaného, že povinnému subjektu by požadovaná informace měla být známa z jeho činnosti. Soud se zároveň nedomnívá, že spis vedený k žádosti o informaci musí obsahovat záznam či protokol o seznámení se s touto informací. Z řádně odůvodněného rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí dané informace totiž nutně implicitně vyplývá, že se povinný subjekt s informací seznámil, jinak by o jejím neposkytnutí nemohl patřičně rozhodnout. Jelikož jsou ovšem v projednávaném případě

Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnutí správních orgánů nepřezkoumatelná, nelze prozatím o této žalobní námitce rozhodnout. Z tohoto důvodu soud neprovedl navržené důkazy: výslech dotčených úředních osob a spis č. j. MV-104669/KM-2019.

34. Ohledně začernování některých dokumentů ve správním spisu se soud přiklání k náhledu žalovaného. Žalovaný ozřejmil, že se začerněné dokumenty vztahují výlučně k jiné části žalobcovy žádosti, přičemž šlo o anonymizaci identifikačních údajů pracovníků z jiného útvaru Policie České republiky, které byly obsaženy ve vyjádření pracovníka tohoto útvaru. Na tuto konkrétní argumentaci žalovaného žalobce reagoval pouze tím, že nemůže tvrdit újmu na svých právech, neví-li, co bylo začerněno. Soud ve správním spisu ověřil tvrzení žalovaného a konstatuje, že do práv žalobce vázajících se k té části žádosti žalobce, o níž bylo rozhodnuto v prvostupňovém rozhodnutí, nemohlo být zasaženo ani hypoteticky. Začerněné dokumenty se netýkají relevantní části žádosti žalobce a z rozsahu a kontextu začernění je zjevné, že šlo pouze o jména, telefonní čísla a e-mailové adresy pracovníků jiného útvaru. Otázka legality začernování dokumentů ve spisu je tudíž irelevantní a soud tak nepovažoval za nutné vyžádat si od správních orgánů nezačerněné verze dokumentů obsažených ve spisu.

Závěr

35. S ohledem na výše uvedené soud v souladu s petitem žaloby zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem spočívající v nedodržení závazného právního názoru vyjádřeného ve zrušujícím rozsudku správního soudu, a to bez jednání. Jelikož se tyto vady plně projeví již v prvostupňovém rozhodnutí, zrušil je soud rovněž, a to dle § 78 odst. 3 s. ř. s. Dále soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude na žalovaném a povinném subjektu, aby, pokud setrvají na částečném odmítnutí žádosti žalobce, řádně odůvodnily svá rozhodnutí, jak je v podrobnostech uvedeno ve zrušujícím rozsudku a také výše v tomto rozsudku v části reagující na doplnění argumentace správními orgány.
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba) a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 1 428 Kč. Náhrada za podanou repliku nebyla přiznána, neboť neobsahovala žádné nové, pro věc rozhodné skutečnosti, protože se nejednalo o účelně vynaložený náklad. Celkem náklady řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2023

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje